

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

مانلیو دینوچی
برگردان از: حمید محوی
۲۲ اگست ۲۰۲۱

از فاجعه افغانستان هیچ درسی نیاموختند

رئیس جمهور جو بایدن در سخنرانی ۱۶ اگست در کاخ سفید به اختصار اعلام کرد که: «هدف مأموریت ما در افغانستان هرگز نه ایجاد یک ملت بود و نه ایجاد دموکراسی متحد و تمرکز یافته». چنین سخنی از زبان رئیس جمهور ایالات متحده آمریکا به معنای سنگ قبری بود که بر مزار روایت رسمی نهاده می شد که طی بیست سال «مأموریت در افغانستان» را پا رکابی می کرد، و ایتالیا (و فرانسه) نیز برای آن با جان سربازانشان و میلیاردها دلار از صندوق پول مردم کشورشان هزینه کرده اند. در ادامه او می گوید: «امروز یگانه منفعت حیاتی و ملی ما در افغانستان همان چیزی است که در گذشته بوده: پیشگیری از حمله تروریستی علیه میهن امریکائی ما».

ولی روی سخنان او واشنگتن پست برای دور کردن اسکلت تیتراهائی که طی بیست سال منتشر کرده سایه ای از کتمان می اندازد و می نویسد: «رؤسای جمهور ایالات متحده و فرماندهان نظامی عمداً مردم را در مورد طولانی ترین جنگ امریکائی در افغانستان طی دو دهه گول زدند».

ایالات متحده آمریکا به همراهی بریتانیا به بهانه شکار اسامه بن لادن متهم در حمله ۱۱ سپتمبر که به عنوان مجوز برای حمله و اشغال افغانستان استفاده کردند (که روایت رسمی واقعه از هر سو دچار ریزش می شد) از اکتوبر ۲۰۰۱ مردم را عمداً فریب دادند.

هدف از جنگ اشغال سرزمینی بود که از دیدگاه ژئواستراتژیک از اهمیت درجه اول برخوردار است که با سه جمهوری آسیای مرکزی شوروی سابق (ترکمنستان، ازبکستان و تاجیکستان)، ایران، پاکستان و چین (منطقه خودمختار سین جیانگ ایغور) مرز مشترک دارد. در این دوران نشانه های برجسته ای از نزدیکی بین چین و روسیه وجود داشت: در ۱۷ جولای ۲۰۰۱ رؤسای جمهور چین و روسیه، جیانگ زمین و ولادیمیر پوتین قرارداد همکاری دوستانه ای را به امضا کرده بودند که سنگ بنای مناسبات بین دو کشور را تضمین می کرد. واشنگتن اتحاد نوظهور بین چین و روسیه را به عنوان تهدیدی برای منافع ایالات متحده در آسیا تعبیر می کرد، در حالی که ایالات متحده سعی داشت پیش از دیگران خلأ حاصل از فروپاشی اتحاد جماهیر سوسیالیستی شوروی در آسیای مرکزی را اشغال کند. پنتاگون طی

گزارشی به تاریخ ۳۰ سپتامبر ۲۰۰۱ هشدار می داد که : « امکان ظهور یک رقیب نظامی با منابع فوق العاده در آسیای مرکزی وجود دارد»

هدف واقعی در اگست ۲۰۰۳ آشکار شد، ناتو به فرماندهی ایالات متحده امریکا به سرعت فرماندهی آیساف (ISAF نیروهای بین المللی کمک به امنیت) را به دست گرفت که در دسمبر ۲۰۰۱ ملل متحد آن را به وجود آورده بود. در حالی که در آن دوران امریکا اجازه چنین کاری را نداشت. از این پس بیش از ۵۰ کشور عضو و همکار ناتو به فرماندهی ایالات متحده امریکا در جنگ افغانستان شرکت کردند.

نتایج سیاسی و نظامی این جنگی که رودی از خون را جاری کرد و منابع عظیمی را به زبانه آتش سپرد فاجعه بار است: صدها هزار قربانی غیر نظامی طی عملیات های نظامی، تعداد « قربانیان غیر مستقیم » در اثر فقر و بیماری های ناشی از جنگ که خیلی بیشتر و غیر قابل محاسبه است. بر اساس پرونده های نیویورک تایمز ایالات متحده امریکا به تنهایی ۲۵۰۰ میلیارد دالر هزینه کرده است. برای آموزش و مجهز کردن ۳۰۰ هزار سرباز دولت افغانستان که ظرف چند روز میدان را برای پیش روی طالبان خالی کرد، ایالات متحده امریکا تقریباً ۹۰ میلیارد دالر خرج کرد. تقریباً ۵۵ میلیارد دالر که به بازسازی کشور اختصاص داشت به دلیل بزهکاری و بی حاصل بودن آن از بین رفت. بیش از ۱۰ میلیارد دالر برای مبارزه با مواد مخدر به افزایش چهار برابری برای کشت تریاک انجامید، به گونه ای که امروز افغانستان ۸۰٪ تریاک غیر قانونی در سطح جهان را تولید می کند.

نشان بارز این وضعیت فرار اشرف غنی رئیس جمهور کنونی افغانستان به تبعید طلالی است. او در دانشگاه امریکائی بیروت تحصیل کرد، سپس در دانشگاه های کلمبیا، برکلی و جان هاپکینز در ایالات متحده ادامه داد. سپس در بانک جهانی در واشنگتن مشغول به کار شد. در سال ۲۰۰۴، در مقام وزیر امور مالی از کشورهای « کمک کننده » از جمله ایتالیا بسته ای از خدمات به ارزش ۲۷،۵ میلیارد دالر دریافت کرد. در سال ۲۰۱۴ در کشوری که از سوی ایالات متحده و کشورهای ناتو اشغال شده بود، با ۵۵٪ آرای رسمی به عنوان رئیس جمهور برگزیده شد. در سال ۲۰۱۵ رئیس جمهور ایتالیا سرگو ماتارلا به همراه وزیر دفاعش پینوتی که پیش از این به کابل رفته بود از او با تمام تشریفات و احترامات در کاخ کیرینال استقبال به عمل آوردند.

این تجربه فاجعه بار به تجربه های دیگر ایتالیا اضافه شد، تجربه هائی با نقض قانونی اساسی خودش، یعنی شرکت در جنگ های ناتو در بالکان، خاورمیانه و افریقای شمالی. ولی نیروی سیاسی که در پارلمان نشسته است هیچ درسی از این تجربیات نیاموختند. در حالی که در واشنگتن، خود رئیس جمهور کاخ دروغین « اهداف والای بشر دوستانه » را که با آن ایتالیا را به جنگ در افغانستان تشویق کرده بود تخریب نمود. همان گونه که در رمان ۱۹۸۴ اثر اورول می بینیم در رم نیز تاریخ را به فراموشی می سپارند.

Édition de vendredi 20 août 2021 d'il manifesto
<https://ilmanifesto.it/nessuna-lezione-dalla-catastrofe-afghana/>

گاهنامه هنر و مبارزه
پاریس، ۲۱ اگست ۲۰۲۱